

ter, som de staten hiver ind, på trods af at de to skatter i den grad forvrider den danske konkurrenceevne, vores mulighed for at gøre den samlede kage større, så vi virkelig får mulighed for at gøre noget ude i de sektorer, hvor vi alle sammen gerne vil gøre noget. Men vi tør ikke, fordi vi er bange for at blive anklaget for at være sociale og for, at de rige får mere end de knap så rige osv.

Derfor viger vi udenom, og i stedet for – som en del af de aftaler, som ligger bag ved det her – skal vi diskutere forskerskatteordninger, at udvide dem fra 3 til 5 år, idet man, når vi har den debat, kan høre Socialdemokraterne sige, at det nok er en god idé, fordi det, at vi har lav skat på det område, jo er med til at sikre, at vi er konkurrencedygtige, så vi kan tiltrække arbejdskraft. Det er mig helt ubegribeligt, at man kan sige, at det virker at have en lav skat på det område, når der skal konkurreres med udlandet, men det hjælper åbenbart ikke i forhold til danskere og vores mulighed for at lade dem blive i landet. I øvrigt er det også en retfærdighedsdiskussion om, hvorvidt man ikke skal have det samme i løn og den samme skatteprocent for det samme arbejde, når man står på den samme arbejdsplads. For det er konsekvensen af at beholde top- og mellemskat, men så til gengæld have nogle fuldstændig forvridende ordninger som forskerskatteordningen. Men de er nødvendige at have, så længe vi har de andre ordninger – desværre.

Kunsten at indgå et kompromis – er der en, der engang har sagt – er at bage en kage og dele kagen på en sådan måde, at alle, der indgår i kompromiset, tror, de har fået det største stykke af kagen.

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion om, hvorvidt Ny Alliance har fået den største del af kagen – det tror jeg ville være at sætte overliggeren for højt – men jeg vil godt nævne nogle af de punkter, som vi fra Ny Alliances side er glade for er kommet med i dette års finanslov.

Vi har fået taget hul på diskussionen om mad i daginstitutioner og oven i købet kombineret det med en ordning, der går ud på, at forældrene selvfølgelig selv er med til at bidrage.

Vi har fået en ligestilling af gymnasieuddannelserne, og det er noget, som man ude på handelsskolerne har råbt om i rigtig mange år, uden at det er blevet til noget. Nu er det blevet til noget. Det er ikke det samme som at sige, at Ny Alliance har æren for det, for Dansk Folkeparti har også nævnt det som en problemstilling, og det

har de gjort gennem flere år, men nu bliver det til noget, og det er vi glade for.

Der var undervejs i finanslovforhandlingerne en diskussion om læreruddannelse på universitetsniveau. Det glæder vi os meget til og ser frem til om er noget, der bliver virkeliggjort. Vi har i hvert fald fået håndslag fra regeringen på, at det er noget, der vil blive arbejdet på. Vi tror meget på, at det er vejen frem, hvis man skal sikre prestige til faget og sikre, at der fortsat er folk, som vil søge ind på området.

Grundforskningsfonden har vi fundet midler til, så vi stadig væk kan være langt fremme i bussen på det område i Danmark.

Førtidspensionisters rettigheder er blevet forbedret.

Vi har fået et antiradikaliseringsskontor op at stå.

Der er gjort yderligere tiltag i forhold til afbureaukratisering. Desværre er vægten, som vi ser det, stadig væk ikke god nok, men der er faktisk, hvis man kigger efter i finanslovaftalen, et lille element, hvor selvorganisering på arbejdspladserne bliver nævnt. Det tror vi meget på er vejen frem i forbindelse med det detailtyranni, som vi har set alt for meget af i alt for mange år.

Det bliver lettere på erhvervsområdet med generationsskifte, og det er vi også meget glade for.

Udviklingsbistanden har også fyldt – i al fald lidt – i diskussionen i dag, diskussionen om de 0,8 eller 0,81 pct. osv. Vi har valgt at rette fokus et andet sted hen fra Ny Alliances side. Vi har valgt at pege på, hvordan vi bedst muligt bruger de midler, der nu engang er til rådighed, til det, som vi kan finde flertal for i Folketinget. Derfor er vi glade for, at der nu er sat en specialpulje af, så vi kan gøre en ekstraordinær dansk indsats på det område, hvor vi ved vi får klart mest for pengene, nemlig ved en indsats imod fejler-næring. Sandheden er, at hvis man ikke kan komme længere med diskussionen om, hvorvidt vi skal gå fra 0,8 til 0,9 og til 1,0 pct., så kan man måske, hvis man vender det om og begynder at fokusere på, hvad vi egentlig får ud af pengene, ende i en situation, hvor vi, selv om vi bliver på de 0,8 eller 0,81 eller 0,85 pct., får meget mere ud af det, end hvis man var blevet i det samme spor og havde fået hævet den til 1,0 pct. Vi tror på, at det er den måde, man skal begynde at tænke på, når nu rammerne er, som de er.

Kl. 15:44

Der er også tale om en indsats på miljøområdet via energiaftaler og ekstra indsats på solcel-